

Олександр Леонідович Алексюк (“Опозиційний блок”) – голова постійної депутатської комісії обласної ради з питань молодіжної політики, спорту та туризму.

– Олександр Леонідовичу, які пріоритети роботи очолюваної Вами комісії?

– Враховуючи обсяг бюджету 2016 року на спорт, молодь, туризм (загалом 33 мільйони гривень), пріоритетом діяльності обласної ради у цій галузі й нашої комісії зокрема має стати максимальне збереження всіх спортивних споруд, а головне – трудових колективів наявних закладів, цінних спеціалістів.

Навіть за такого скромного фінансування спорту (24 мільйони гривень) громада має пам’ятати: чим раніше і більше дітей та молоді прийде в спортзал, на стадіон, чим раніше вони це зроблять, тим пізніше матимуть потребу звертатися до аптеки.

Також дуже хочеться допомогти спортсменам з інваспорту. Ось у кого нам потрібно повчитися оптимізму.

– Чи впливатимуть, на Вашу думку, партійні інтереси на прийняття рішень?

– Ні, і ще раз ні. Всі члени комісії, безвідносно до партійної приналежності, багато років тісно пов’язані зі спортом – Іван Федорович Близнюк, Олег Юрійович Сазонов, Олексій Іванович Порохня. Нас об’єднує спільне переконання – спорт має розвиватися за будь-яких обставин.

– Як буде налагоджено контроль за виконанням ухвалених рішень?

– Запитання не з легких. Доведеться максимально контролювати ті об'єкти, на які будуть виділятися кошти (футбольні майданчики зі штучним покриттям, стадіони, інші споруди), не рахуючись із віддаленістю районів. Адже виділити сотні тисяч гривень, а, наприклад, майданчик зі штучним покриттям коштує дуже дорого, і не проконтролювати, наскільки якісно робиться “основа”, – це ризик викинути гроші на вітер.

– Який досвід слід зберегти з попередніх каденцій ради, що нового хочете запропонувати колегам-депутатам?

– Заступником голови комісії є Іван Федорович Близнюк, який уже очолював цю комісію. Його досвід, бажання працювати – запорука того, що будемо рухатися в потрібному напрямку.

Дещо вже зроблено – ідеться про об'єднану школу греко-римської боротьби у Полтаві. Про це обов'язково розповімо читачам незабаром.

– Розкажіть про свій життєвий і трудовий шлях.

– Народився у 1953 році на Сахаліні, хоча батьки родом з України. Трудовий шлях почав на Карагандинській магнітці (Темир-Тау). Працював розливальником сталі у мартенівському цеху.

В 1973 році повернувся в рідний Кременчук – на сталеливарний завод, якому віддав 42 роки. 32 роки працював сталеваром, 2 роки – заступником голови профспілки заводу, 7 років – заступником начальника сталеплавильного цеху. Депутатом обласної ради обраний не вперше: вже обирався з 1991 по 1998 роки.

У 1989–1991 роках – член ЦК ВЦСПС. З 1997 року – представник ЦК ФПУ. Делегат трьох з'їздів профспілок.

Одружений, маю двох доньок, семеро внуків.

(Всеукраїнська громадсько-політична газета «Зоря Полтавщини», 26.02.2016, № 28-29)